

Σήμερα η μίρα μου πέρασε όπως κάθε αddy, σύνθημα
και επίπονη μίρα υπήρξα στις 4. Έξι το πρωί
για να πάω στο ορυχείο. Το κρύο δεν και ο πόνος
της πλάτης μου δεν με είχαν αφήσει να κοιμη-
θώ. Έχει πιάσει και ο χιμίννας και χωρίς να με τα
τρίτη ρούχα μου δεν μπορώ να ξεσταθώ καθόλου.
Λίγω πιο έσω από το ορυχείο πετύχα τον Joseph.
Ο Joseph ^{ήταν πολύ δυσσηχισμένος,} μου είπε πως έχασε τον πατέρα του
και στο παιδί, δεν αντέχει άλλο χωρίς φαί και τα
οίναξ. Μπαίνουμε στο ορυχείο αρτιάσουμε τα φτιάχνια
και ξεκινάμε το σκάψιμο, χωρίς να έχουμε φαί ούτε
τα παρά μόνο μια μπουκιά μπακάλικου ψωμιού. Με την
πρώτη γτιάρχια ένιωσα όλο το σώμα μου να πονά
τα κομμάτια μου να τρίζουν και στο χέρι μου να
μην μπορεί να κρατήσει το φτιάρι. Αλλά δεν μπορούσα
και να σταματήσω κι ήταν από πάνω μας οι επιτηρητές
και μας ψύναζαν, με την παρατηρή ξεκούραση. Έτσι
κι έχω συνεχίσα να φτιάριζα. Καθώς παίρνούσαν οι
ώρες όλο και περισσότεροι ~~τα~~ δεν άντεχαν, ~~κι~~ νιώθα-
με τα πόδια μας να ~~μας~~ εμπαταλιώνουν. ~~Και~~ και το
κρύο να μας διαπερνά. ~~Τότε~~ ~~ποθαναν~~ ~~απὸ~~ ~~απὸ~~ ~~την~~
~~απὸ~~ Ένας γερμανός που ήταν φίλος μου, πείθανε από
την κούραση και ήρθαν να τον μαζέψουν. Να ήταν
κι ο μόνος κάθε μέρα κάποιος πεθαίνει, δεν μπορώ
να το αντέσω αλλά ^{χρειαζόμουν} τα ελάχιστα δευτε-
ρα να ζήσω. Πήρε δύο η ώρα και κάναμε στάση
για να φάμε λίγα βρήμα του Joseph και μετρή-
σαμε τις ώρες που μας είχαν απομείνει, ~~κι~~ είχαν μείνει
~~λίγα~~ ~~λίγα~~ ~~λίγα~~ Το σημερινό φαγητό ήταν απίθως
και το προχθές, ψωμί με τυρί